

Fragment A 36×24 cm., B 25×20 cm., C 40×25 cm., D 25×16 cm., E 23×26 cm., F 22×13 cm.

Ristningen är huggen med mejsel, och prickformiga märken efter mejselhuggen äro synliga.
Inskrift:

A: f · auk B: bur C: ark *G: apu - *H: - · si - *I: n · au

Fragmenten D och E, som passa samma, innehålla delar av ett kors, säkerligen från stenens mitt; fragmentet F en liten bågböjd linje.

UFT h. 5, s. 57 innehåller (efter P. J. Lindal) ett misslyckat och säkerligen på fri hand gjort försök att få ett sammanhang i inskriften:

apurburn · au ... uiarf · auk · si ... es

På detta sätt kunna fragmenten ej passas samman.

Anm. I UFT h. 5 (1876), s. 57 omnämnes, att »ännu en bit med runorna au × fördes hösten 1875 till samma ställe [d. v. s. S:t Pers ruin] från stadens rådstuga». Detta fragment synes numera vara förkommet. Det kan knappast ha hört till samma runsten som fragmenten U 397, eftersom × brukas som skiljetecken.

398. Sigtuna, S:t Pers ruin. Nu i Sigtuna fornhem.

Pl. 55.

Litteratur: E. A. Björkman, Beskrivning av S:t Pers kyrkoruin 1866 (ATA), brev till Riksantikvarien ²¹/₁ 1866 (ATA); E. Brate, Anteckningar 1896 (ATA); O. Juel, Sigtunas runstenar (i: UFT h. 26, 1908), s. 8.

Äldre avbildningar: E. A. Björkman, teckning 1866 (ATA); Brate foto 1896 (ATA); Juel foto a. a. fig. 8.

Det första omnämnandet av denna runsten finnes i en beskrivning av S:t Pers ruin, författad av kapten E. A. Björkman 1866. Sedan han omtalat stenen U 394, som låg »i södra dörren», fortsätter han; »Straxt invid och söder om denna sten, således utanför ingången, ligger en mindre, särdeles vacker och slät håll af sten, i hvars östra kant finnes några runor, men hvilka dock icke bilda någon mening eller ord.» Under reparationsarbeten i S:t Per år 1896 blev stenen ånyo iakttagen; den blev nu upptagen och inlagd i ruinen. År 1935 lämnade Riksantikvarien medgivande, att de runstensfragment, som vid denna tid förvarades i S:t Pers ruin och blivit inlagda där efter att ha anträffats i olika delar av staden, skulle få deponeras i Sigtuna fornhem (U 398—404). U 398 har inv.-nr 1397 och förvaras nu liggande på gårdsplanen.

Stenen har brustit sönder på mitten och består sålunda av två ungefär lika stora stycken. Den sammanlagda längden är 1,10 m. Stenen är svagt trapezformad: upptill (vid runorna) 0,50 m., nedtill 0,60 m. Det bredare stycket saknar all ristning. Det smalare visar i mitten rester av ett kors och i övre kanten en rak ram med några runor. Stenen är sannolikt en liggande gravsten. Möjligen låg den på ursprunglig plats ända till år 1896.

Inskrift:

r · tufa · fa

5

... [æfti]R Tofa, fa[ður sinn] ...

»... efter Tove, sin fader ...»

Till läsningen: Alla runorna äro säkra, ehuru de fyra sista äro skadade.

Om mansnamnet Tofi se Sö 283.

Ristningen har, såsom Brate har påpekat, samma bredbottnade utförande som U 394. Ty-

värr är den alltför fragmentarisk, för att man med säkerhet skall kunna avgöra, huruvida det är samma ristare. Detta hade givetvis varit av stor betydelse för frågan om åldern på S:t Pers kyrkogård och kyrka. Liggande gravhällar av liknande art finnas bevarade från kyrkogårdarna i Spånga (U 64), Norrsunda (U 413) och Odensala (U 440).

399. Sigtuna, S:t Pers ruin. Nu i Sigtuna fornhem.

Pl. 56.

Litteratur: E. Milles, Arbetsberättelse över reparationsarbetena vid ruinerna i Sigtuna 1913 (ATA); tidningen Upsala ¹²/₉ 1913; Dagens Nyheter ¹³/₉ 1913.

Äldre avbildning: Milles foto a. a. (ATA).

Dessa fragment av en runsten påträffades år 1913 vid reparationsarbeten i S:t Pers ruin. Arkitekt Ewert Milles meddelar härom i sin arbetsberättelse: »Vid lagningar uppe i tornet hittades i vänstra fönsteröppningen (sedd utifrån) å södra fasaden ett fragment af en runsten. Detta fragment låg till en del såsom stöd under granitkolonetterna i denna fönsteröppning. Som runstensbiten endast till en tredjedel af sin storlek låg under kolonetten och kunde löstas, utan att på något vis rubba densamma, nedtogs den med Riksantikvariens tillstånd först efter att hafva undersökts af professor von Friesen från Upsala. Stenen innehöll endast namnet Halvar.» — Fragmenten förvaras numera i Sigtuna fornhem (inv.-nr 1401).

Ljusgrå granit. Fragment A 39 × 35 cm., fragment B 52 × 28 cm.

Inskrift:

A: ... a · lit · rai ... B: ... fta ...

... a let rai[sa] ... [Hal]fda[n] ...

»... lät resa ...» »... Halvdan ...»

400. Sigtuna, Prästgården. Nu i Sigtuna fornhem.

Pl. 56.

Litteratur: Handlingar 1928 (ATA).

Äldre avbildning: E. Floderus foto 1928 (ATA).

Två fragment av en runsten påträffades år 1928 vid grävning intill prästgården. De förvaras numera i Sigtuna fornhem (inv.-nr 1388).

Grårod sandsten. Fragment A 29 × 19 cm., fragment B 20 × 33 cm.

Inskrift:

A: ... it ... B: ... a · s ... ina (eller: ani) ...

401. Sigtuna, kv. Kammakaren. Nu i Sigtuna fornhem.

Pl. 57.

Fragmentet har påträffats vid grävning i svarta jorden inom kvarteret Kammakaren. Det förvaras nu i Sigtuna fornhem (inv.-nr 96).

Rödgrå sandsten. 20 × 16,5 cm.

Inskrift:

... ntsa ...

... [pe]nnsa ...

»... denna ...»

Nedanför runorna synas ett par linjer, som sannolikt ha tillhört ett kors.